

Javanese - Pepénginané Kitab Suci - Lust Scriptures

Pangentasan 15:9 Ujaripun mengsah: Dakburune, dakandum rayahan; hawanepsuku daksokne marang wong-wong iku, pedhangku dakunuse; bakal padha katumpes dening tanganku.

Pangentasan 18:21 Kajaba saka iku, sliramu dakaturi nitik lan ngangkat panunggalane bangsa iki kang sembada lan ngabekti marang Gusti Yehuwah, wong-wong kang kena dipracaya, lan ora gelem nampani besel; iku ditetepna dadi pemimpin kang nglurahi wong sewu, pemimpine wong satus, wong seket sarta wong sepuluh.

Pangentasan 20:14 Sira aja laku jina.

Pangentasan 20:17 Sira aja melik marang omahe pepadhanira; sira aja melik marang somahe pepadhanira, utawa bature lanang lan wadon, sapine utawa kuldine, lan apa bae kang dadi duweke pepadhanira.

Wilangan 11:4 Anadene wong rucah kang ana ing antarane padha kathukulan budi srakah, temahan wong Israel banjur katut nangis maneh, pangucap: “Sapa kang bakal menehi daging marang aku?”

Pangandharing Toret 5:21 Sira aja melik bojone pepadhanira, sira aja melik omahe pepadhanira, utawa pategalane lan bature lanang utawa wadon, sapine utawa kuldine, lan sadhengah apa bae kang dadi duweke pepadhanira.

Pangandharing Toret 12:20 Samangsa Pangeran Yehuah, Gusti Yehuwahmu, ing tembe wus ngelar tlatahing tanahmu, kaya kang wus dadi pangandikane marang kowe, mangka kowe nuli duwe osik: Aku arep mangan daging, marga kowe kepengin mangan daging, iya mangana daging ing sasenenging, atimu.

Pangandharing Toret 22:22 Manawa ana wong lanang ketemu awor turu karo wong wadon kang duwe bojo, karo-karone padha kaukuma pati, iya kang lanang kang nuroni wong wadon mau, iya kang wadon. Kaya mangkono anggonmu kudu nyingkirake kang ala saka ing tengahmu.

Yosua - Yusak 7:21 ing antawasipun barang jarahan punika kula tingali wonten jubahipun satunggal ingkang endah, damelan ing Sinear, sarta selaka kalih atus sekel, punapa dene jene salonjor ingkang wawratipun seket sekel; awit saking kepengin kula lajeng kula pendhet; lan barangipun sami kula dhelikaken wonten ing siti ing lebetipun kemah kula, selakanipun wonten ing ngandhap piyambak.

Masmur 10:3 Awit tiyang duraka punika ngegung-egungaken pepenginaning manahipun, lan tiyang kethaha punika nyupatani lan ngawon-awon Sang Yehuwah.

Masmur 78:18 Malah padha nyoba marang Gusti Yehuwah ing sajroning atine yaiku anggone nyuwun pangan kanggo nguja hawa-napsune.

Masmur 78:30 Nalika isih padha rumangsa durung wareg, sarta pangane isih ana ing cangkeme;

Masmur 81:13 Mulane banjur Suntogake atine kang wangkot iku, cikben padha nglakoni sakarepe dhewe.

Masmur 106:14 padha ngumbar hawa-napsune ana ing segara wedhi, sarta nyoba marang Gusti Yehuwah ana ing ara-ara samun.

Masmur 119:36 Manah kawula mugi Paduka adhepaken dhateng dhawuh pepenget Paduka, sampun ngantos dhateng pangoyaking bebathen.

Wulang Bebasan 1:19 Kaya mangkono pangalamane saben wong murka ing bab bebathen peteng, kang ngrebut nyawane wong kang ndarbeni.

Wulang Bebasan 6:25 Aja kayungyun marang ayune ing sajroning atimu, aja nganti ketarik dening idepe.

Wulang Bebasan 15:27 Sapa kang murka marang kauntungan peteng iku ngisruhake brayate dhewe, nanging kang sengit marang besel iku bakal urip.

Wulang Bebasan 21:25,26 Wong kesed dipateni dening pepenginane dhewe, marga tangane lumuh nyambut gawe. 26 Kamelikan iku sadina-dina tansah melik, balik wong bener iku weweh tanpa wates.

Wulang Bebasan 28:16 Pemimpin kang cupet ing budi iku keras panindhese, nanging kang sengit marang bebathen kang ora absah iku dawa umure.

Yesaya 56:11 asu-asu kang srakah, kang ora tau krasa wareg. Mangka iya wong-wong iku kang padha dadi pangon, kang padha ora bisa neniteni! Padha lumaku ing dalane dhewe-dhewe kabeh, siji-sijine padha mburu kauntungan, ora ana kang ora mangkono.

Yesaya 57:17 Ingsun duka marga saka durakaning srakahe, banjur Sunrangket, Ingsun nyingidake pasuryaningSun lan duka, nanging dheweke banjur murtad, lumaku ing dalan kang dadi pilihaning atine.

Yeremia 6:13 Lah, wiwit saka kang cilik nganti tumeka kang gedhe, panunggalane wong-wong iku, kabeh padha ngudi oleh bathi, dadia nabi dadia imam kabeh padha ngapusi.

Yeremia 22:17 Nanging mripat lan atinira mung ngarah marang kauntungan, ngwutahake getihe wong kang ora luput, sarta nindakake pameres lan panganiaya.

Yeremia 51:13 He kowe kang padha manggon ana ing pinggiring bengawan lan sugih raja-brana, iki wus tekan ing wekasaning umurmu, wus tekan ing watesing uripmu!

Yeheskiel 6:9 Ana ing tengahing para bangsa, para wong kang oncat saka ing antaranira kang padha katawan mau, bakal padha eling marang

Ingsun, yaiku nalika Ingsun wus ngremuk atine kang laku jina, kang wus ngedohi Ingsun lan kang mripate wus ngalih arahe, kang tansah laku jina ngenut marang para brahalane; iku dhewe bakal ngrumangsani nisthaning awake, nyumurupi piala kang katindakake lan nyumurupi sakehing panggawene kang nistha.

Yeheskiel 14:4,5 Mulane padha tuturana lan kandhanana mangkene: Mangkene pangandikane Pangeran Yehuwah: Saben wong turune Israel kang mundhi-mundhi brahalane ana ing sajroning atine lan mrenahake watu sandhungan ana ing ngarepe kang nuwuhake duraka, mangka banjur nemoni nabi -- Ingsun, Yehuwah piyambak kang bakal paring wangsulan marga saka akehe brahalane iku, 5 supaya Ingsun bisa ngrogoh atine turune Israel, kang wus padha ninggal Ingsun kabeh sarana anggone padha ngetut-buri marang sakehing brahalane iku.

Yeheskiel 22:12 Ing tengahira ana wong kang nampani besel kanggo ngwutahake getih; sira nganakake dhuwit utawa njaluk anakan tuwin gawe pitunaning pepadhanira kanthi patrap nindhes, nanging sira ora eling marang Ingsun. Mangkono pangandikane Pangeran Yehuwah.

Yeheskiel 33:31 Wong-wong mau banjur padha marani sira kaya rakyat kang nglumpuk lan padha lungguh ana ing ngarepira, katon kaya umatingSun sarta padha krungu apa kang sira ucapake, nanging padha ora nglakoni mangkono; cangkeme kebak tetembungan kang isi katresnan, nanging atine mburu kauntungan kang nistha.

Hoséa 4:12 UmatingSun takon marang wite; sarta tekene kang nyumurupake, marga padha kasasarake dening roh jina, lan padha laku jina tuwin banjur ngungkurake marang Yehuwahe.

Hoséa 5:4 Pratingkah-pratingkahe ora ngolehake wong-wong mau padha mratobat marang Yehuwahe, marga padha kadunungan rohing laku jina, sarta ora padha wanuh marang Pangeran Yehuwah.

Mikha 2:2 kang manawa melik pategalan, iya tumuli ngrebut, lan omah-omah, iya banjur disrobot bae, kang ngroda-peksa wong dalah saisine omahe wong satanah-pusakane.

Nahum 3:4 Iku kabeh marga saka akehe pasundelan kang katindakake dening wong wadon tuna-susila, kang endah warnane lan ahli sihir, kang ngloropake bangsa-bangsa srana anggone laku jina, lan golongan-golongan srana sihire.

Habakuk 2:9 Bilai wong kang ngarah bathi kang ora bakal kanggo kaperluaning brayate; sumedya mrenahake susuhe ana ing papan kang dhuwur, supaya bisa oncat saka ing cangkeremane bilai.

Matius 5:28 Nanging Aku pitutur marang kowé: Sing sapa mandeng wong wadon kalawan derenging napsu marang dhèwèké, iku wus laku jina sajroning atiné.

Markus 4:19 nanging sumelanging urip ing donya lan godhaning kasugihan tuwin kamélikan marang prakara-prakara liyané banjur nlusup lan nglindhih pangandika iku, temah dadi tanpa woh.

Markus 7:22 laku jina, srakah, tingkah dursila, pokal culika, laku rusuh, kumèrèn, panyenyamah, umuk, tindak-tanduk tanpa budi.

Lukas 3:14 Para prajurit uga padha nyuwun pirsu, "Menawi kula, punapa ingkang kedah sami kula lampahi?" Paring wangsulané Yohanes, "Aja ngrampas lan aja meres, cukupna nganggo blanjamu dhéwé."

Lukas 12:15 Para prajurit uga padha nyuwun pirsu, "Menawi kula, punapa ingkang kedah sami kula lampahi?" Paring wangsulané Yohanes, "Aja ngrampas lan aja meres, cukupna nganggo blanjamu dhéwé."

Lukas 16:14 Pangandika mau kabèh iya kaprunggu déning para Farisi, kang padha mata-dhuwiten, satemah padha ngrèmèhaké Panjenengané.

Yohanes 8:44 Kowé mijil saka bapakmu, yaiku Iblis, lan kowé padha seneng nglakoni kekarepané bapakmu iku. Mangka iku tukang matèni wong wiwit wiwitan mula, sarta ora urip sajroning kayektèn, awit kayektèn iku ora dumunung ing bapakmu. Samangsa ngucapaké goroh, pangucapé iku saka awaké dhéwé, amarga pancèn iku tukang goroh lan bapakné sakèhing goroh.

Lelakoné Para Rasul 20:33 Pérak, emas utawa sandhangan, aku ora tau kepéngin, saka sapa baé.

Roma 1:24-29 Mulané Yehuwa banjur nguja pepénginaning atiné kang jember, satemah badané dianggo jember-jinemberan. 25 Wong-wong iku iya padha nglironi prakara kang bener mungguhing Yehuwa sarana apus-apus, sarta padha memuji lan ngabekti marang titah kanthi nglalèkaké kang nitahaké, kang mesthiné pinuji-puji ing salawas-lawasé, Amin. 26 Mulané Yehuwa nguja wong-wong mau padha nuruti hawa-napsuné kang nistha, sabab kang wadon padha ora awor turu salumrahé karo bojoné, nanging padha nyulayani kodrat. 27 Mangkono uga kang lanang, padha ninggal patrap sapaturon kang lumrah karo kang wadon, nanging klawan ati kang ngangah-angah tanpa isin nindakaké iku karo pepadhané wong lanang, satemah wong-wong iku padha nampani piwales kang mruwat karo durakané. 28 Dadi sarèhné padha rumangsa ora prelu ngakoni Yehuwa, mulané Yehuwa nguja wong-wong mau marang pangangen-angen kang nistha, satemah padha nindakaké patrap kang ora patut, 29 kebak ing sarupané kadurakan, kadursilan, kasrakahan, piala, kebak drengki, gawé pati, tukar padu, culika sarta pikiran ala.

Roma 6:12 Mulané dosa aja nganti ngwasani badanmu kang kena ing pati manèh, supaya kowé aja nganti nuruti pepénginané.

Roma 7:7 Yèn mangkono apa sing arep kita kandhakaké? Apa angger-

anggering Torèt iku dosa? Babar pisan ora! Kosok baliné, malah marga saka angger-anggering Torèt iku aku mangerti dosa. Awit aku uga ora ngerti apa kang diarani mélik iku, menawa angger-anggering Torèt ora dhawuh, "Sira aja mélik!"

Roma 13:9 Awit dhawuh, "Aja laku jina, aja matèni, aja nyenyolong, aja mélik," apadéné dhawuh liyané, wus kacakup ana ing pangandika iki, yaiku, "Tresnaa marang sapepadhanira dikaya marang awakira dhéwé!"

Roma 13:14 Nanging padha ngrasuka Gusti Yésus Kristus lan aja nuruti watak kang asipat daging kanggo ngumbar pepénginané.

1 Korintus 5:10,11 Kang dakkarepaké iku ora karo sakèhing wong kang laku cabul ing jagat iki, utawa karo wong kabèh kang srakah sarta tukang njarah-rayah, utawa wong kabèh kang padha nyembah brahala, amarga yèn ta mangkonoa kowé mesthi kudu padha metu saka jagat iki. 11 Nanging, anggonku nulis marang kowé iku mau mangkéné: kowé aja nganti srawung karo wong, kang sanadyan wong mau ngaku sadulur tunggal pracaya, nyatané laku cabul, srakah, nyembah brahala, gawéné mitenah, seneng endem-endeman utawa tukang njarah-rayah; kowé aja pisan-pisan mangan bebarengan karo wong kang kaya mangkono iku.

1 Korintus 6:9,10 Utawa kowé padha ora sumurup, yèn wong kang padha ora adil iku bakal ora tanpa warisan Kratoning Yehuwah? Aja padha kesasar. Wong kang laku cabul, nyembah brahala, seneng laku jina, wong lanang kang kawin karo padha lanang, lan pasangané wong-wong mau, 10 kang nyenyolong, srakah, seneng endem-endeman, tukang mitenah lan tukang njarah-rayah, iku ora bakal tanpa warisan Kratoning Yehuwah.

1 Korintus 10:6 Kabèh iki mau wis kelakon minangka tuladha lan pepéling tumrap kita, supaya kita aja nganti padha kepéngin marang piala, kaya kang wis katindakaké déning wong-wong mau,

1 Korintus 12:31 Mulané padha nggayuha marang peparing-peparing kang luwih penting. Anadéné aku nuduhaké kowé dalan kang ora ana tandhingé.

1 Korintus 14:39 Mulané, para Sadulurku, padha ngudia supaya tanpa peparing medhar wangsit, lan aja ngalang-alangi wong kang guneman nganggo basa roh.

2 Korintus 9:5 Mulané dakanggep prelu, yèn sadulur-sadulur iku dakbereg mangkat ndhisiki, supaya bisa ngurus luwih dhisik dana kang wus dadi kasaguhanmu biyèn, temahan mengko wis cumawis minangka tandha-buktiné kamurahaning atimu lan dudu dana peksan.

Galatia 5:16-20 Maksudku yaiku: Lakumu padha manuta marang Roh, satemah kowé ora nuruti pepénginaning daging. 17 Awit pepénginaning daging iku nyulayani karsané Roh lan karsané Roh iku nyulayani

pepénginaning daging -- awit sakaroné padha lelawanan -- satemah kowé saben-saben ora nindakaké apa kang kokkarepaké. 18 Ananging menawa kowé padha masrahaké awakmu supaya dituntun déning Roh, mesthi kowé padha ora kawengku ing angger-anggering Torèt. 19 Déné panggawéning daging wus cetha: laku cabul, laku rusuh, hawa napsu, 20 panyembah brahala, sihir, sesatron, pasulayan, kamèrèn, kanepson, pamrih, padudon, cecongkahan,

Galatia 5:24 Lan sapa kang dadi kagungané Kristus Yésus, iku wis nyalib daging dalah sakèhing hawa napsu lan pepénginané.

Éfesus 2:1-3 Kowé biyèn padha mati marga saka sakèhing panerak lan dosa-dosamu. 2 Kowé biyèn padha dumunung ana ing kono, awit kowé manut lakuning donya iki, lan mbangun-miturut marang pamaréntahé pangwasaning akasa, yaiku roh kang saiki lagi nandukaké dayané ana ing satengahé para wong duraka. 3 Satemené biyèn aku kabèh uga padha klebu ing antarané wong-wong iku, nalika urip ana ing sajroning hawa-napsuning daging lan nuruti pakaremané daging lan pangangen-angenku kang ala. Samesthiné aku padha kaparingan deduka, kayadéné wong-wong liyané.

Éfesus 4:19 Pangrasané wis kethul, temahan padha masrahaké awaké marang hawa-napsu lan kanthi srakah nglakoni sakèhing panggawé kang rusuh.

Éfesus 4:22-27 yaiku menawa kowé, ing bab lakumu kang biyèn, kudu ngrucat kamanungsan lawas, kang nemahi rusak awit saka anané hawa-napsu kang nasaraké, 23 supaya kowé padha dianyaraké ing roh lan pikiranmu, 24 lan ngrasuk kamanungsan anyar, kang wis tinitahaké manut karo karsaning Yehuwah ing kayektèn lan kasucèn kang satuhu. 25 Awit saka iku aja padha goroh lan ngucapa kang bener marang para Sadulur siji lan sijiné, awit kita padha-padha dadi gegelitaning badan siji. 26 Menawa kowé nepsu aja nganti gawé dosa: Nepsumu kudu wus ilang, sadurungé srengéngé angslup, 27 lan aja awèh papan marang Iblis.

Éfesus 5:3,5 Nanging, kaya kang pantes tumrapping para suci, laku-cabul lan sarupané pratingkah rusuh utawa kasrakahan iku aja nganti tinemu ana ing antaramu, sanadyana mung kasebut baé. 5 Awit padha élinga temenan bab iki: Ora ana sundel, wong kang najis utawa kang srakah, yaiku kang nyembah brahala, olèh panduman ana ing kratoné Kristus lan Yehuwah.

Kolosé 3:5 Mulané kowé padha matènana samubarang kang asipat kadonyan kang ana ing awakmu, yaiku laku-cabul, tindak rusuh, ngumbar hawa napsu, kapéncuting daging, mangkono uga budi srakah, kang padha karo panyembah marang brahala,

1 Tésalonika 2:5 Awit kaya kang padha koksumurupi, aku padha ora tau

migunakaké tembung manis, utawa nganggo budi-srakah kang siningidaké - iku Yehuwah kang neksèni.

1 Tésalonika 4:3-7 Amarga kang dadi karsané Yehuwah iku: kasucènu, yaiku supaya kowé padha nyingkiri laku-cabul, 4 supaya wong panunggalanmu ngepèk wong wadon siji dadi somahé dhéwé sarta urip ing sajroning kasucèn lan kasusilan, 5 ora amarga saka derenging hawa-napsu, kayadéné tumindaking wong kang padha ora wanuh marang Yehuwah, 6 apamanèh wong aja gawé pitunané utawa ngapusi saduluré tunggal pracaya. Amarga Gusti kang bakal malesaké iku kabèh, kaya kang wis tau padha dakkandhakaké lan daktandhesaké marang kowé. 7 Yehuwah anggoné nimbali kita iku ora supaya laku-najis, nanging supaya nindakaké apa kang suci.

1 Timotius 3:3,8 ora karem minum, ora gampang nepsu, sumanak, dhemen ngrukunaké, ora ngawula marang bandha, 8 Mangkono uga para Dhiaken iya kudu wong kang kajèn, kang ora méncla-ménclé, ora karem anggur, ora srakah,

1 Timotius 6:9,10 Nanging wong kang kepéngin sugih padha tumiba ing panggodha lan kena ing kala-jiret sarta pepénginan warna-warna kang kothong lan gawé cilaka, kang ngèremaké manungsa marang bilai tuwin karusakan. 10 Awit oyoding sakèhing piala iku karem bandha, lan karana anggoné mburu dhuwit iku sawenèhing wong padha nyimpang saka pracaya sarta nyiksa awaké dhéwé sarana kasusahan warna-warna.

2 Timotius 2:22 Mulané ngedohana hawa-napsuné wong anom, ngudia kaadilan, kasetyan, katresnan lan tentrem-rahayu bebarengan karo wong-wong kang padha nyebut Pangéran kalawan ati kang tulus.

2 Timotius 3:2 Wong bakal padha mung mikir awaké dhéwé lan karem bandha. Bakal padha umuk lan gumunggung, bakal dadi tukang mitenah, bakal wani karo wong tuwa sarta ora ngerti ngaturaké panuwun, ora mreduli marang agama,

2 Timotius 3:6 Sabab ing antarané wong-wong iku ana kang padha nyilimpet lumebu ing omahé wong liya lan mbebujuk wong-wong wadon kang ringkih kang kabotan dosa sarta kawengku déning hawa-napsu rupa-rupa,

2 Timotius 4:3 Amarga bakal tumeka ing waktuné, wong bakal ora bisa nampani manèh piwulang kang becik, nanging bakal padha ngumpulaké guru-guru kang dikarepaké kanggo maremaké pepénginaning kupingé.

Titus 2:12 Iku merdi marang kita, supaya kita ninggal pamblasar lan pepénginan kadonyan sarta supaya kita urip kalawan wicaksana, adil tuwin ngabekti ana ing donya samengko iki,

Titus 3:3 Amarga ing mauné urip kita iya padha tanpa budi: wangkal, nasar, kawengku ing hawa-napsu rupa-rupa lan kanikmatan kadonyan,

urip ing sajroning piala lan drengki, rusuh, sengit-sinengitan.

Ibrani 13:5 Kowé aja padha karem bandha sarta padha marema karo apa kang kokduwèni. Awit Yehuwah wis ngandika, "Ingsun ora bakal négakaké sira lan sira ora pisan-pisan bakal suntilar."

Yakobus 1:14,15 Nanging saben wong dicoba déning pepénginané dhéwé, jalaran disèrèd sarta dipilut déning pepénginan iku. 15 Menawa pepénginan iku wis ngandhut, banjur nglairaké dosa, lan samangsa dosa iku wis katog, bakal nglairaké pati.

Yakobus 4:1-5 Saka ngendi tekané pasulayan sarta cecongkraham ing antaramu iku? Apa ora saka hawa-napsu kang tansah peprangan ana ing awakmu? 2 Kowé padha mélik sawijining barang, nanging ora kelakon, kowé banjur mematèni; kowé mèri, nanging ora kegayuh tujuanmu, kowé banjur padha padu sarta kerengan. Kowé padha ora olèh apa-apa, amarga padha ora ndedonga. 3 Utawa kowé uga padha ndedonga, nanging padha ora olèh apa-apa, amarga anggonmu ndedonga iku klèru, jalaran apa kang koksuwun iku bakal kokentèkaké kanggo ngumbar hawa-napsumu. 4 Hé wong kang padha ora setya, apa kowé padha ora sumurup, menawa memitran karo donya iku ateges sesatron karo Yehuwah? Kang iku sapa baé kang dadi mitrané donya, iku ndadèkaké awaké dhéwé satruné Yehuwah. 5 Aja padha duwé pangira, menawa tanpa alesan ing Kitab Suci iku ana pangandika, mangkéné, "Roh kang wis kadunungané Yehuwah ana ing kita, dikarsakaké kalawan cemburu."

1 Pétrus 1:14 Uripmu dikaya bocah kang mbangun turut, aja nuruti hawa-napsu kang ngwasani kowé nalika kowé isih padha bodho.

1 Pétrus 2:11 Hé, para Sadulur kang kinasih, aku pitutur marang kowé, supaya kayadéné wong kang mondhok lan wong neneka, padha ngedohana sakèhing pepénginané daging kang padha nglawan nyawamu.

1 Pétrus 4:2-4 supaya waktu kang isih ana, aja kokanggo nuruti pepénginaning manungsa, nanging nuruta marang karsaning Yehuwah. 3 Jalaran wis cukup suwéné waktu kang kokgunakaké kanggo nindakaké apa kang disenengi déning bangsa-bangsa kang ora wanuh marang Yehuwah. Kowé wis padha urip nuruti sawarnané hawa-napsu, pepénginan, endem-endeman, andra-wina, pésta ombèn-ombènan, sarta nyembah brahala kang ora diparengaké. 4 Marga saka iku wong-wong padha gumun déné kowé kok ora mèlu bebarengan karo wong-wong iku njegur ing blethokaning pamblasar iku uga, temahan kowé banjur dipitenah.

2 Pétrus 1:4 Kanthi patrap kang mangkono iku Panjenengané wis maringi kita prasetya-prasetya kang adi sarta pinunjul, supaya sarana iku kowé padha kepareng ndhèrèk ing sajroné kodrat kaallahan lan uwal saka

dayaning hawa-napsu kadonyan kang nyirnakaké donya.

2 Pétrus 2:3 Sarta marga saka srakahé, guru-guru palsu iku bakal padha ngudi golèk kauntungan saka kowé kabèh kanthi dongèng-dongèngé kang ngayawara. Nanging paukuman tumrap tumindaké iku wus katetepaké lan karusakané bakal ora kacandhet.

2 Pétrus 2:9-19 dadi tetéla, menawa Pangéran pirsacarane ngentasaké wong mursid saka ing godha-rencana sarta nyadhangaké para wong duraka iku kasiksa ing dina pangadilan, 10 luwih manèh wong kang padha ngumbar hawa-napsuné, kang ndadèkaké awaké jember sarta nyenyamah pangrèhé Yehuwah. Wong-wong iku padha kumawani sarta gumunggung, nganti tanpa rikuh-pakéwuh nyenyamah marang para titah kang luhur, 11 mangka para malaékat dhéwé, sanadyan luwih peng-pengan sarta luwih kwasa katimbang wong-wong iku, ora nggunakaké pitembungan panyenyamah menawa nggugat wong-wong mau ana ing ngarsaning Yehuwah. 12 Nanging wong-wong iku padha baé karo kéwan kang tanpa budi, kang tinitahaké dadi kéwan kang mung dicekel sarta dipatèni. Wong-wong iku padha nyenyamah marang kang ora dimangretèni, temahan marga saka panggawéné kang duraka, bakal padha nemoni karusakané dhéwé kaya kéwan alasan, 13 sarta bakal ngalami nasib ala minangka opahing durakané. Nguja kasenangan ing wayah awan kaanggep sawijining kanikmatan. Padha dadi jejember lan blentong, kang mendem ing sajroning hawa napsuné, samangsa padha mangan lan ngombé bebarengan karo kowé kabèh. 14 Mripaté kebak napsu cabul, ora bosen-bosen anggoné gawé dosa. Wong-wong iku padha mbujuki wong-wong kang ringkih atiné. Wateké wis kulina srakah. Pancèn wong kang padha kena ing ipat-ipat! 15 Sarehné wis padha ninggal dalan kang bener, mulané padha kesasar, banjur ngetutaké lakuné Biléam anaké Béor kang seneng tanpa opah tumrap panggawé-panggawé ala. 16 Nanging Biléam kawelèhaké kalawan keras marga saka tumindaké kang ala iku, jalaran kuldi momotan kang bisu, bisa guneman nganggo basaning manungsa, sarta nyegah tumindaké nabi kang ora bener iku. 17 Guru-guru palsu iku kaya sumber kang asat, kaya méga kang kabuncang ing prahara; wong-wong iku wis padha kacawisan panggonan ana ing pepeteng kang nggegirisi banget. 18 Jalaran wong-wong mau padha ngucapaké tetembungan kang muluk-muluk nanging kothong, sarta migunakaké napsu cabul kanggo mbujuki wong-wong kang lagi baé uwal saka ing para wong kang kesasar uripé. 19 Padha njanjèni kamardikan marang wong liya, mangka awaké dhéwé padha dadi baturing karusakan. Jalaran sing sapa katelukaké déning wong, iku iya dadi baturé wong iku.

2 Pétrus 3:3 Kang prelu banget kudu kokmangertèni, yaiku menawa ing

dina-dina wekasan bakal ana para wong kang teka memoyoki, yaiku wong kang lakuné padha nuruti hawa-napsuné,

1 Yohanes 2:15-17 Kowé kabèh aja padha nresnani donya lan samubarang kang ana ing kono. Menawa wong nresnani donya, iku ora kadunungan katresnan marang Sang Rama. 16 Sabab samubarang kang ana ing donya, yaiku pepénginané daging lan pepénginané mripat tuwin angkuhing urip, iku pinangkané ora saka Sang Rama, nanging saka ing donya. 17 Lan donya iki dalah pepénginané lagi sirna, nanging sapa wong kang nglakoni karsané Yehuwah iku tetep urip ing salawas-lawasé.

Yudas 1:11 Bilai wong-wong iku, sabab padha mèlu mlaku ing dalan kang katempuh déning Kain lan marga mburu opah, njegur ing panasarané Biléam, temah padha tumpes, marga anggoné mbaléla kayadéné Korah.

Yudas 1:15-19 karsa nindakaké pangadilan tumrap wong kabèh, sarta matrapi paukuman marang sakèhing pratingkah mblasar kang padha dilakoni, sarta jalaran saka sakèhing tembung kang nistha, kang diucapaké déning para wong dosa kang mblasar iku marang Gusti." 16 Iku wong kang padha grundelan lan ora nrima ing pepesthèn, urip nuruti hawa-napsu, nanging cangkemé padha ngucapaké tembung-tembung kang ngayawara, ngonggrong wong, supaya olèh kauntungan. 17 Nanging kowé iku, para Sadulur kinasih, padha élinga marang pangandika kang biyèn wis kawedharaké marang kowé kabèh déning para rasulé Gusti kita, Yésus Kristus. 18 Jalaran kowé wis padha dipangandikani, "Mbésuk ngarepaké jaman wekasan bakal ana juru pamoyok, kang lakuné padha ngumbar hawa-napsuné kang mblasar." 19 Woing-wong iku kang padha njalari cecongkrahan, manungsa kadonyan kang ora kadunungan Roh Suci.

Wahyu 18:14 Iku kabèh bakal padha ngucap, "Sarupaning pepénginané atimu iku wis musna; samubarang kang gumebyar lan éndah iku wis sirna saka ing ngarepmu, ora bakal ketemu manèh."

Pastor T. John Franklin
Church of Salvation, Healing, and Deliverance
COS-HAD.org